

УНІВЕРСАЛЬНІ КЕРІВНІ ПРИНЦИПИ

**TUTELA
MINORUM**

ПАПСЬКА КОМІСІЯ
У СПРАВАХ ЗАХИСТУ
НЕПОВНОЛІТНІХ

БЕРЕЗЕНЬ 2024

Затверджено на Пленарній Асамблеї в березні 2024 року
з правом періодичного перегляду

Принцип 1

Церковне керівництво та його культура є віддані темі безпеки дитини

Сейфгардинг* дітей та дорослих є невід'ємною частиною праці керівництва Церкви, її управління та культури.

Критерії

1.1

Церковна влада публічно бере на себе зобов'язання щодо сейфгардингу, та займає позицію нульової толерантності до насильства.

1.2

Управлінські структури Церкви є чіткими, прозорими та ефективними.

Показники

- 1.1.1** Церковна політика з сейфгардингу офіційно затверджена та схвалена церковною владою.
 - 1.1.2** Заява про зобов'язання Церкви дбати про безпеку неповнолітніх та вразливих осіб є широко відомою та доступною для загалу.
 - 1.1.3** Церковна влада та провідники Церкви розвивають і моніторять власну культуру сейфгардингу, наголошуючи на універсальній відповідальності.
-
- 1.2.1** Наявність чітких та прозорих управлінських структур з чітко визначеними функціями та обов'язками щодо забезпечення підзвітності у сфері сейфгардингу.
 - 1.2.2** Церковна влада створює комітет з питань сейфгардингу на рівні керівництва для нагляду за ефективним впровадженням практик, політик та процедур з сейфгардингу.
 - 1.2.3** Церковна влада призначає координатора/координаторів з питань сейфгардингу з чітко визначеними функціями та обов'язками.

*Safeguarding - поняття, яке не має одного відповідника в українській мові. У ширшому значенні - це дії, спрямовані на те, щоб створити середовище, у якому до дитини будуть ставитися з гідністю, та де дитина буде чути у безпеці та буде захищена від насилля. Ці дії можуть стосуватися також дорослих, які з певних причин є вразливими і не можуть повністю самостійно захистити себе.

Критерії

1.3

Церковна інституція дотримується окресленого Кодексу поведінки, який визначає поведінкові очікування для персоналу церкви.

1.4

Церковна інституція впроваджує стратегію управління ризиками в усіх сферах свого служіння.

1.5

Церковна влада інформує громади, та водночас поважає приватність, дбає про конфіденційність даних та веде ретельний облік.

1.6

Церковна влада забезпечує відкрити та прозору комунікацію щодо сейфгардингу.

Показники

- 1.3.1** Кодекс поведінки поширюється на весь церковний персонал і містить вказівки щодо належних та очікуваних стандартів поведінки.
- 1.3.2** Кодекс поведінки написаний доступною мовою і є у відкритому доступі.
- 1.3.3** Кодекс поведінки враховує потреби різноманітних і вразливих груп, а також окреслює сценарії виникнення дисбалансу влади в служінні.

- 1.4.1** Наявність комплексного плану управління ризиками пов'язаними з формуванням небезпечного середовища для неповнолітніх та вразливих осіб у всіх сферах служіння церковної інституції.
- 1.4.2** Проводиться регулярне оцінювання ризиків та оновлення стратегії управління ними.

- 1.5.1** Ведення документації та обмін інформацією регулюється законодавчими вимогами, канонічним правом, повагою до приватного життя та найефективнішими практиками.
- 1.5.2** Політика та процедури з обміну інформацією та ведення документації задокументовані та доведені до відома персоналу.
- 1.5.3** Наявні чіткі стратегії комунікації до громад про минулі випадки зловживань та про поточну підтримку, яку отримують постраждалі.

- 1.6.1** Церковна влада відповідає за те, щоб уся комунікація щодо сейфгардингу (як внутрішня, так і зовнішня) здійснювалася чітко і зрозуміло, з дотриманням прозорості та інклюзивності та згідно з усіма вимогами визначеними в УКП. Це передбачає комплексний підхід до поширення інформації щодо сейфгардингу поміж усіма членами церкви.

Принцип 2

Безпечні середовища

У фізичних та онлайн середовищах сприяють безпеці та впроваджують належні запобіжні заходи, які зменшують ймовірність, що дітям та дорослим буде заподіяна шкода.

Критерії

2.1

Впроваджена комплексна програма «Безпечне середовище», вона враховує як фізичні, так і онлайн ризики.

2.2

Плани управління ризиками враховують різні умови, діяльності та фізичні середовища, в яких відбувається служіння.

Показники

- 2.1.1 Кожен вид служіння має прописану та задокументовану Програму безпечного середовища, її регулярно переглядають.
- 2.1.2 Доступ персоналу до онлайн-середовищ та їх використання відповідає Кодексу поведінки церковної інституції та місцевому законодавству.
- 2.1.3 Відбувається моніторинг онлайн-середовища, а порушення щодо користування ним розглядаються відповідно до дисциплінарних процедур чи інших належних політик.
- 2.2.1 Є оцінка як фізичних, так і онлайн ризиків, відбувається управління ними в рамках служіння. Особливу увагу приділяють ризикам, що виникають через:
 - взаємодію дорослого і дитини “один на один”;
 - такі види служіння як консультування, відвідування удома, індивідуальне надання послуг за місцем проживання, індивідуальні заняття, таїнство примирення, духовний провід і наставництво;
 - потенційний фізичний контакт між каяником і сповідником, під час якого відбувається таїнство примирення;
 - індивідуальну роботу з вразливими дорослими;

Критерії

Показники

2.3

Договори з третіми сторонами щодо доступу та використання приміщень, що належать церкві, повинні містити положення про сейфгардинг.

- 2.2.2** Важливо враховувати характер стосунків та особливості середовища, в якому відбувається взаємодія. За можливості взаємодія повинна відбуватися у відкритому місці або в межах видимості іншого дорослого.
- 2.2.3** Церковний персонал залучений до виявлення та зниження фізичних та онлайн-ризиків для дітей та дорослих.
- 2.2.4** Церковний персонал здатен розпізнавати ознаки заподіяної шкоди і у дружній спосіб сприяє тому, аби діти могли висловлювати свої погляди, приймати рішення і говорити про те, що їх непокоїть.
- 2.2.5** Є процедури оцінювання та управління ризиками у випадках, коли член церкви дізнається про особу, поведінка якої у рамках служіння становить неприйнятний ризик для інших.

- 2.3.1** Якщо третя сторона надає послуги або користується приміщеннями церкви, мають бути запроваджені відповідні політики та практики з сейфгардингу, які це регулюватимуть.

Принцип 3

Співпраця з постраждалими,
їхніми сім'ями та громадами

Супровід постраждалих від насильства,
їхніх родин та громад, є пріоритетним, тому
церковне керівництво активно залучає спіль-
ноту церкви до заходів з формування безпеки.

Критерії

3.1

Церковна влада забезпечує цілісну особистісно-орієнтовану підтримку постраждалим.

3.2

Церковна інституція має політики та процедури, які детально описують підтримку, що надається постраждалим та їхнім рідним.

Показники

3.1.1 Церковна влада проводить просвітницьку роботу з постраждалими та їхніми сім'ями.

3.1.2 Церковна влада забезпечує доступ до кваліфікованих фахівців, які розуміються на травмах і компетентні в наданні допомоги вразливим особам, а отже здатні надавати підтримку та настанови постраждалим.

3.1.3 Підтримка, що надається постраждалим, є комплексною і повинна включати консультування та духовне наставництво.

3.2.1 Церковна інституція має чітку політику та процедури з відшкодування та компенсації.

3.2.2 Наявність чітких каналів комунікації для надання постраждалим та широкій громадськості інформації про сейфгардинг, про шляхи повідомлення про вчинення насильства та алгоритм звернення по допомогу.

Критерії

3.3

Церква співпрацює з сім'ями та церковною спільнотою, а також інформує їх про діяльність церковної інституції та її управління.

Показники

- 3.3.1** Церковна інституція заохочує батьків, опікунів та/або піклувальників активно долучатись до моніторингу безпеки осіб, що беруть участь в діяльності церкви, особливо дітей та дорослих з обмеженою дієздатністю.
- 3.3.2** Надана інформація щодо сейфгардингу є загальнодоступною, зокрема контактні дані комітету з питань сейфгардингу та/або координатора(ів) з питань сейфгардингу.
- 3.3.3** Впроваджено процеси залучення сімей, опікунів та громад до обговорення їхніх поглядів щодо політик та практик з сейфгардингу.
- 3.3.4** Сім'ї, опікуни та громади усвідомлюють функції та обов'язки персоналу, який здійснює служіння безпосередньо дітям та вразливим дорослим.

Принцип 4

Реагування на скарги/звинувачення та управління ними

Процедури висловлення занепокоєнь та скарг є оперативними, доступними та зрозумілими для дітей, дорослих, сімей, опікунів, громад та персоналу.

Критерії

4.1

Процедури висловлення занепокоєння та подання скарг є оперативними, доступними та зрозумілими для дітей, дорослих, сімей, опікунів, громад та персоналу.

Показники

- 4.1.1** Політика церковної інституції щодо розгляду скарг/звинувачень є комплексною, доступною та зрозумілою.
- 4.1.2** Наявність чітких процедур та покрокових інструкцій щодо реагування, дій, які необхідно вжити, а також щодо відповідального/відповідальних за різні типи скарг, зокрема повідомлення про:
 - Порушення кодексів поведінки;
 - Розкриття інформації, звинувачення або занепокоєння щодо жорстокого поводження з дитиною;
 - Насилля, від якого доросла особа постраждала в дитинстві;
 - Насилля над дорослою особою, що вчиняється/вчинялось поточним/колишнім членом церковного персоналу.
- 4.1.3** Політика церковної інституції щодо розгляду скарг/звинувачень описує підхід до вирішення передбачуваних або фактичних конфліктів інтересів.
- 4.1.4** Політика церковної інституції щодо розгляду скарг/звинувачень визнає, що між скаржником та відповідачем може існувати дисбаланс влади, і має стратегії для вирішення цієї проблеми.
- 4.1.5** Політика церковної інституції щодо розгляду скарг/звинувачень визначає відповідальних за розгляд скарг, час запровадження процедур та здійснення необхідних дій.

Критерії

Показники

4.2

Кожна заява, підозра чи занепокоєння розглядається оперативно, ретельно та прозоро.

4.1.6 Скарги, інциденти, звинувачення, викриття, занепокоєння та направлення пов'язані з насильством реєструються, а конфіденційна інформація захищається та зберігається відповідно до церковних та місцевих законів про конфіденційність.

4.1.7 Політика та процедури з розгляду скарг демонструють, що безпека і благополуччя дітей та вразливих дорослих є пріоритетними (принцип верховенства).

4.2.1 Політика церковної інституції щодо розгляду скарг забезпечує проведення первинної оцінки ризиків після надходження скарги про насильство. Це може включати тимчасове обмеження обов'язків та пересування відповідача до завершення розслідування.

4.2.2 Церковна інституція має чіткі політики та процедури для оцінки та управління ризиками для дітей і вразливих дорослих після завершення розгляду звинувачення.

4.2.3 Політика церковної інституції щодо розгляду скарг включає чіткі процедури інформування осіб про висунуті проти них звинувачення (включно з будь-якими заходами з управління ризиками), а також ведення детальних записів про кроки, вжиті для реагування на скаргу.

4.2.4 Скаржникам оперативно надають відповідь та регулярно інформують про хід розгляду їхніх скарг.

4.2.5 Зберігаючи конфіденційність і дотримуючись прав усіх сторін, церковна влада прагне зберігати прозорість розгляду звинувачень. Вона демонструє, як процес розгляду був прокомунікований до відома відповідних сторін, а також будь-які відгуки, які надали учасники процесу.

4.2.6 Створено чіткі механізми підтримки заявників, які враховують травму та є орієнтованими на постраждалого. Вони забезпечують підтримку та допомогу будь-якій дитині чи дорослому, які зазнали насильства або ж заявляють про нього.

4.2.7 Створено чіткі механізми підтримки осіб, щодо яких висунуто обвинувачення. Ці механізми гарантують справедливе та співчутливе ставлення до обвинувачених. Після завершення розслідувань церковна влада відповідає за те, щоб вжити належні заходи з реагування на основі отриманих даних, включно з заходами для відновлення репутації осіб причетних до неправдивих або дошкульних скарг.

Критерії

Показники

4.3

Церковна інституція повідомляє про випадки жорстокого поводження та співпрацює з державними органами влади.

4.2.8 Церковна влада повинна забезпечити наявність підготовленого і кваліфікованого персоналу, який вміє слухати звинувачення, проводити канонічні попередні розслідування та управляти пов'язаними з цим ризиками.

4.2.9 Обмін інформацією, пов'язаною зі скаргами, здійснюється з дотриманням відповідного законодавства про конфіденційність та канонічного права, з повагою до репутації та приватності скаржника та відповідача на всіх етапах розслідування.

4.2.10 Політика та процедури церковної інституції з розгляду скарг заохочують персонал добросовісно висловлювати занепокоєння та звинувачення щодо неприйнятної поведінки по відношенню до дітей і дорослих з боку інших членів персоналу, а також включають в себе положення про захист інформаторів від упередженого ставлення, помсти чи дискримінації.

4.2.11 Якщо скарга на священнослужителя, богопосвячену особу чи службовця-мирянина задовольняється відповідно до цивільних стандартів, церковна інституція здійснює управління ризиками для визначення належних дій. З початком попереднього розслідування священнослужителю може бути заборонено здійснювати публічне служіння.

4.2.12 Якщо обвинуваченого визнано винним у канонічному злочині, пов'язаному з сексуальним насильством, церковна влада застосовує покарання згідно з вироком, винесеним відповідною дикастерією. Покарання повинно включати заборону на здійснення служіння.

4.3.1 Всі повідомлення про сексуальне насильство слід передавати державним органам влади. Церковна інституція зберігає задокументовані докази своєї співпраці з державними органами влади у реагуванні на заяви про вчинення насильства.

4.3.2 Наявність чітких та доступних механізмів, які забезпечують повідомлення про всі випадки насильства до відповідних державних і церковних органів влади. Цей процес передбачає повідомлення місцевому Ординаріату, в якому ймовірно трапився інцидент.

4.3.3 Кожен митрополит повинен запровадити процедури для розгляду звинувачень проти єпископів та церковної влади. Це стосується дій чи бездіяльності, які призводять до вчинення насильства відповідно до статей 6-17 VELM ("VOS ESTIS LUX MUNDI").

Принцип 5

Культурна орієнтованість

Сейфгардингові політики та процедури контекстуалізовані відповідно до культури місцевої церкви.

Критерії

5.1

Протоколи сейфгардингу адаптовані до унікального культурного та соціального контексту церковної інституції.

5.2

Різні потреби та ситуації спільноти місцевої церкви визнаються, поважаються та інкорпоровані в підходи до сейфгардингу.

Показники

- 5.1.1** Політики та процедури з сейфгардингу (особливо кодекс поведінки та процедури розгляду скарг) контекстуалізують відповідно до культури місцевої Церкви, вони узгоджені з універсальними принципами (такими як Конвенція ООН про права дитини). Так інституція гарантує, що підхід нульової толерантності до насильства підтримується в місцевому культурному контексті.
- 5.1.2** Через політику та процедури з сейфгардингу церковна інституція демонструє розуміння різноманітних обставин, які підвищують ризик вчинення насильства, а також впроваджує стратегії спрямовані на подолання цих обставин у місцевому контексті.
- 5.1.3** Політика та процедури з розгляду скарг спрямовані на усунення бар'єрів, що можуть перешкоджати розголошенню інформації про насильство та заважати персоналу розпізнавати та належним чином реагувати на них.
- 5.2.1** Різні потреби "перших націй" та корінних народів, людей з обмеженими можливостями, людей з культурним та мовним розмаїттям, дітей та дорослих, які не мають змоги проживати у своїх домівках, а також людей різної сексуальності, розглядають з акцентом на розширенні можливостей та самовизначенні у церковних політиках та процедурах з сейфгардингу.

Критерії

Показники

5.3

Навчання та підтримка церковного персоналу адаптовані до культурних особливостей регіону.

5.2.2 Церковна інституція активно шукає представництва в групах з сейфгардингу та участі в процесах прийняття рішень з боку представників місцевої культури та осіб з різноманітними культурними поглядами.

5.2.3 Церковна інституція має механізми зворотного зв'язку для збору інформації від різних громадських груп про їхні специфічні культурні, соціальні, політичні чи економічні потреби та досвід у сфері убезпечення.

5.2.4 Відстоюючи гідність і права людей, політики та процедури з сейфгардингу поважають і визнають місцеві культурні традиції, особливо в контексті підтримки постраждалих та роботи з порушниками.

5.3.1 Церковна інституція розробляє і реалізує (чи надає доступ до них) навчальні програми, які враховують культурні особливості регіону.

5.3.2 Підходи церковної інституції до сейфгардингу переглядаються і доопрацьовуються аби забезпечити відображення різноманіття в місцевій церковній спільноті.

5.3.3 Проводиться постійне оцінювання та вдосконалення навчальних програм для забезпечення їхньої актуальності та ефективності у різних культурних контекстах служіння Церкви.

Принцип 6

Політики і процедури забезпечують безпеку дітей та дорослих

У політиках та процедурах зафіксовано те, наскільки безпечною є церква для дітей та дорослих.

Критерії

6.1

Політики та процедури узгоджено з даними Універсальними Керівними Принципами (УКП).

6.1

Усі політики та процедури захисту є легкодоступними, зрозумілими та ґрунтуються на найкращих практиках.

Показники

- 6.1.1** Політики та процедури церковної інституції відповідають УКП та ґрунтуються на фундаментальних принципах Євангелія і католицького вчення.
- 6.1.2** Всі відповідні політики та процедури посилаються на підходи, вимоги та зобов'язання щодо сейфгардингу і є узгоджені з УКП.
- 6.1.3** Церковна влада та церковні провідники сприяють розвитку УКП та впроваджують всі належні політики та процедури захисту.
- 6.2.1** Політики та процедури з сейфгардингу є доступними та зрозумілими для всього персоналу.
- 6.2.2** Напрацьований механізм розробки та перегляду політик та процедур з сейфгардингу, що включає в себе моделі найкращих практик та консультації із зацікавленими сторонами.
- 6.2.3** При розробці політик та процедур з убезпечення церковна інституція послуговується механізмами для отримання інформації та зворотного зв'язку від церковного персоналу.

Критерії

6.3

Плани з впровадження сейфгардингу допомагають персоналу розуміти і втілювати етику церковної інституції.

6.4

Погляди постраждалих враховані в процесі розробки політик.

Показники

6.3.1 Наявні процеси для підтримки імплементації та моніторингу прогресу у впровадженні політик та процедур з сейфгардингу.

6.3.2 Персонал заохочують до рефлексії щодо розуміння та практичного впровадження політик та процедур, а також до надання зворотного зв'язку.

6.3.3 Захищаючи гідність і права людей, політики та процедури з сейфгардингу визнають і поважають місцеві традиції, особливо в контексті підтримки постраждалих та роботи з порушниками.

6.4.1 Церковна інституція активно працює над залученням постраждалих до діяльностей з сейфгардингу, а також до розробки відповідних політик та процедур.

Принцип 7

Управління персоналом

Особи, які працюють з дітьми та дорослими мають належну кваліфікацію, поінформовані про свої обов'язки, мають супервізію та отримують підтримку для практичного втілення принципів сейфгардингу.

Критерії

7.1 Відданість сейфгардингу лежить в основі підбору церковного персоналу.

7.2 Весь персонал проходить вступну програму з сейфгардингу.

Показники

- 7.1.1** Відданість сейфгардингу та нульова толерантність до насильства чітко вказуються в промоції вакансій, а також при підборі та перевірці персоналу.
- 7.1.2** Процедури та процеси підбору та перевірки персоналу повністю задокументовані.
- 7.1.3** Посади оцінюються за очікуваним рівнем комунікації з дітьми та/або вразливими дорослими; впроваджуються відповідні процедури підбору персоналу.
- 7.1.4** Доведено, що оцінка придатності з точки зору сейфгардингу та перевірка біографічних даних є частиною процесу підбору всього церковного персоналу.
- 7.1.5** Наявна документація, що підтверджує дотримання відповідних законів і політик з сейфгардингу для всього персоналу до того, коли вони почнуть виконувати свої офіційні обов'язки.

- 7.2.1** Весь персонал бере участь у вступній програмі з сейфгардингу, яка ознайомлює їх з їхніми обов'язками та процесом звітування одразу після прийняття на посаду.
- 7.2.2** Церковна влада та її провідники беруть на себе відповідальність за виконання зобов'язань перед УКП.

Критерії

7.3 Постійна супервізія та управління церковним персоналом містять акцент на сейфгардингу.

7.4 До і під час формацій у семінаріях та монаших згромадженнях кандидати проходять належну перевірку та отримують підтримку.

7.5 Переведення, переміщення та підтвердження відповідності сейфгардинговим вимогам осіб, залучених до служіння, здійснюється належним чином.

Показники

7.3.1 Постійна професійна супервізія, наставництво та щорічна оцінка діяльності всього церковного персоналу містить акцент на обов'язках з сейфгардингу.

7.3.2 Ведеться облік супервізій та оцінювання результатів діяльності.

7.4.1 Церковна влада звертається по допомогу до фахівців при перевірці кандидатів вступу до семінарії/формаційних програм та перед свяченням/складанням обітниць. Церковна влада зобов'язується з'ясувати, чи заявник/кандидат раніше не припиняв навчання або був виключений з іншої семінарії чи формаційної програми.

7.4.2 Програми семінарії та початкової формації передбачають надійні процеси відбору кандидатів, включно з зовнішньою психологічною та психосексуальною експертизою.

7.4.3 Постійна інтегрована формація для духовенства та богопосвячених осіб охоплює як канонічні, так і цивільні вимоги з сейфгардингу.

7.4.4 Усі священнослужителі та богопосвячені особи, залучені до служіння, постійно працюють над власним професійним розвитком та регулярно беруть участь в оцінюванні результатів діяльності.

7.4.5 Всім нововисвяченим священнослужителям та богопосвяченим особам надається підтримка наставника протягом щонайменше п'яти років після свячення або складання вічних обітів.

5.3.1 Церковна інституція має систему для оцінювання особи на відповідність сейфгардинговим вимогам щодо роботи із дітьми (хорошої репутації) та управління переміщенням усіх семінаристів, духовенства, богопосвячених осіб та мирян між різними семінаріями, формаційними програмами та іншими церковними структурами (особливо через міжнародні кордони).

5.3.2 Церковна інституція веде облік оцінювання та моніторингу персоналу, який переміщується між юрисдикціями.

Критерії

7.6

Там, де духовенство та богосвячені особи з інших країн залучаються до служіння, існують програми для підтримки їхньої інкультурації.

Показники

- 7.6.1** Духовенство та богосвячені особи з інших країн, яких залучають до служіння, проходять перевірку, а міжнародна церковна влада запитує інформацію про їхню доброчесність.
- 7.6.2** Духовенство та богосвячені особи з інших країн беруть участь в інкультурації в контексті сейфгардингу, яка включає усвідомлення ними обов'язків щодо сейфгардингу, професійний нагляд за ними та постійну формацію, яка документується і відбувається якнайшвидше після прибуття.
- 7.6.3** Духовенство та богосвячені особи з інших країн отримують підтримку наставника щонайменше впродовж перших двох років після прибуття та призначення обов'язків.

Принцип 8

Постійна освіта та формації

Персонал володіє знаннями, навичками та є обізнаний, як забезпечувати безпеку дітей та дорослих через інформування, постійне навчання та формації.

Критерії

8.1

Весь церковний персонал проходить програми формації та навчання, щоб сприяти впровадженню підходів УКП та підходів церковної інституції з сейфгардингу.

8.2

Церковний персонал отримує підтримку для ефективного реагування на ризику, проблеми, розкриття інформації та звинувачення у вчиненні насильства.

Показники

8.1.1 Для церковного персоналу проводяться регулярні тренінги, які акцентують на їхніх обов'язках з сейфгардингу.

8.1.2 Церковний персонал добре обізнаний з УКП та особливими протоколами церковної інституції для реалізації їхньої політики та процедур з сейфгардингу.

8.1.3 Документальне підтвердження участі персоналу в інформаційних та навчальних програмах.

8.2.1 Церковний персонал бере участь в регулярних (щорічних) тренінгах, в яких акцентуються права дітей та розглядаються фактори, що можуть наражати дітей на ризик жорстокого поведіння. Такі тренінги допомагають підвищити рівень знань персоналу аби:

- розуміти природу та наслідки жорстокого поведіння з дітьми;
- розуміти природу, фактори та наслідки інституційного насильства;
- визначати фактори ризику, такі як грумінг-поведінка; а також
- розуміти, виявляти та реагувати на жорстоку поведінку дитини по відношенню до іншої дитини.

Критерії

Показники

8.3

Церковному персоналу допомагають розпізнавати фактори, які сприяють вчиненню насильства над дорослими, приділяючи особливу увагу вразливим дорослим.

8.2.2 Особи, обов'язки яких пов'язані з сейфгардингом мають доступ до спеціалізованого навчання та можливість постійного розвитку, які охоплюють такі теми:

- розуміння насильства,
- оцінка ризиків,
- вимоги цивільного та канонічного права,
- повідомлення про насильство,
- проведення розслідувань, а також
- шкідливі моделі поведінки, які демонструють діти.

8.3.1 Освітні та тренінгові програми включають матеріали, де йдеться про усунення факторів, які можуть наражати вразливих дорослих на ризик насильства, а також формують знання про те, як:

- розуміти природу та наслідки жорстокого поводження з дорослими;
- розуміти природу, фактори та наслідки інституційного насильства;
- визначати фактори ризику, такі як зловживання владою та експлуатація;
- усвідомлювати форми грумінгу щодо дорослих та установ, включно з використанням дисбалансу влади;
- розуміти фактори підвищеного ризику вчинення насильства над конкретними дорослими.

8.3.2 Програми навчання та тренінгів навчають персонал належним чином реагувати та підтримувати всіх, хто висловлює занепокоєння, розкриває інформацію або заявляє про насильство.

8.3.3 Персонал проходить навчання щодо політик та процедур з обміну інформацією та ведення документації.

8.3.4 Персонал проходить навчання щодо обов'язків звітування відповідно до статутного/цивільного та канонічного права, що включає в себе:

- повідомлення поліції про підозру в злочинній поведінці;
- обов'язкові вимоги щодо звітування;
- звітування перед регуляторними органами або державними відомствами; а також
- канонічні вимоги щодо звітування.

Критерії

8.4

Програми семінарій та формації у монаших згромадженнях включають навчальні програми з сейфгардингу і готують духовенство та богопосвячених осіб до розуміння та реалізації ініціатив з сейфгардингу дітей та дорослих.

8.5

До і під час формацій у семінаріях та монаших згромадженнях кандидати проходять належну перевірку та отримують підтримку.

Показники

8.4.1 Програми семінарій та початкової формації кандидатів розвивають їхні знання та навички у різних сферах аби сформувати культуру турботи та підтримки для сейфгардингу дітей та дорослих.

8.4.2 Програми семінарій та початкової формації включають розробку душпастирських відповідей для постраждалих від насильства.

8.4.3 Програми семінарій та початкової формації визначають шляхи запобігання зловживанню владою та розвитку і/або посиленню клерикальних поглядів та поведінки.

8.5.1 Ключовий персонал бере участь у навчальних ініціативах та програмах, що дозволяють інтегрувати місцеві культурні елементи в їхні практики з сейфгардингу без шкоди для здійснення належних заходів з сейфгардингу.

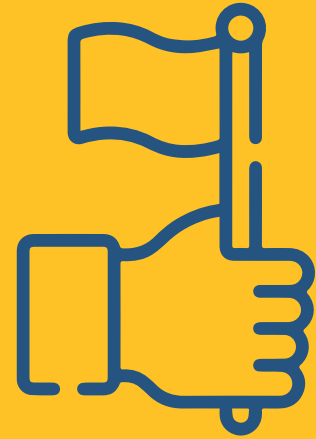
8.5.2 Там, де це доречно, проводяться тренінги з безпеки культури аби навчити персонал створювати безпечні середовища в культурному вимірі для представників «перших націй» та корінних народів.

8.5.3 За необхідності проводиться навчання відповідного персоналу для надання йому знань та розуміння різноманітних культурних особливостей та шляхів творення безпечних середовищ для представників культурно та мовно різноманітних груп.

Принцип 9

Поінформованість та спроможність

*Дітей та дорослих сприймають серйозно,
вони поінформовані про свої права та беруть
участь у прийнятті рішень, які їх стосуються.*

Критерії

9.1

Активне залучення та підтримка сімей і церковної спільноти в питаннях сейфгардингу.

Показники

- 9.1.1** Церковна інституція має (або надає доступ до) програми підтримки для сімей та громади, спрямовані на розвиток їхнього потенціалу в сфері сейфгардингу та підвищення обізнаності про власну відповідальність у творенні та збереженні безпечного середовища.
- 9.1.2** Церковна інституція має механізми для отримання зворотного зв'язку від сімей та громад щодо ефективності та доступності запропонованих програм з сейфгардингу.
- 9.1.3** Церковна інституція пропонує програми запобігання насильству та ресурси з сейфгардингу адаптовані до різних вікових груп та контекстів (наприклад, програми захисної поведінки).
- 9.1.4** Церковна інституція здійснює ініціативи та програми спрямовані на освіту громади та підвищення обізнаності про гідність та права всіх людей.

Критерії

9.2

Громаду, особливо дітей та вразливих дорослих, залучених до діяльності Церкви, інформують про їхні права, зокрема право на безпеку, прийняття рішень, участі, а також про механізм розгляду скарг.

9.3

Визнання важливості дружби та соціальних зв'язків.

Показники

9.2.1 Діти та вразливі дорослі отримують доступ до інформаційних сесій та матеріалів про їхні права, зокрема право на безпеку, прийняття рішень та про механізм розгляду скарг.

9.2.2 Наявність процесів прозорого прийняття рішень за участю батьків, опікунів, піклувальників та громад, особливо у випадках коли рішення стосуються дітей або вразливих дорослих.

9.2.3 Церковна інституція сприяє орієнтованим на дитину та особистість практикам участі в усіх ініціативах з сейфгардингу, забезпечуючи у такий спосіб культурну безпеку, доступність та інклюзивність.

9.2.4 Наявність механізмів для інклюзивного залучення до зусиль з сейфгардингу всіх членів громади, включно з дітьми, батьками/опікунами, вірянами-миряними та церковним персоналом.

9.3.1 Наявність ініціатив та програм, які сприяють розвитку дружби, міжособистісних стосунків та соціальних зв'язків в рамках діяльності Церкви.

9.3.2 Церковна інституція активно впроваджує механізми для оцінки впливу цих ініціатив на членів громади, наприклад, опитування або сесії зворотного зв'язку.

Принцип 10

Постійне вдосконалення

Церква регулярно переглядає та вдосконалює власні механізми захисту дітей і дорослих.

Критерії

10.1

Церковна влада та її провідники відпрацьовують і вдосконалюють свої підходи до сейфгардингу.

10.2

Занепокоєння та скарги аналізуються для виявлення потенційних системних збоїв в методах забезпечення.

10.3

Церковна влада повідомляє про результати перевірок на предмет забезпечення.

Показники

10.1.1 Церковна влада стежить за впровадженням УКП та практик сейфгардингу, координуючи здійснення щорічної самооцінки.

10.1.2 Політика сейфгардингу підлягає перегляду щонайменше кожні три роки, а результати такого перегляду документуються.

10.1.3 Церковні провідники сприяють проведенню незалежних аудитів та розглядів політик та практик з сейфгардингу щонайменше раз на п'ять років.

10.2.1 Всі серйозні інциденти або скарги пов'язані з насильством розглядаються та аналізуються керівництвом з метою виявлення неналежних практик сейфгардингу та/або збоїв, системних проблем чи закономірностей з метою забезпечення постійного вдосконалення.

10.3.1 Результати відповідних розглядів політик, процедур та практик з сейфгардингу повідомляються зацікавленим сторонам.

10.3.2 Результати аудитів та розглядів проведених у зв'язку з реалізацією УКП оприлюднюються та перебувають у відкритому доступі.

Глосарій термінів

Визначення термінів, що використовуються в Універсальних Керівних Принципах (УКП) повинні враховувати місцеві закони та діючі нормативні акти, канонічне право та інформацію надану Святим Престолом. Вони послуговуються значним доробком Австралійської королівської комісії з розслідування сексуальних домагань до дітей та Глосарію з питань сексуальної експлуатації та насильства опублікований Організацією Об'єднаних Націй в 2017 р. Глосарій УКП не має жодної юридичної сили і слугує довідковим інструментом для використання в контексті УКП. Усі подані терміни та визначення слід розглядати виключно в контексті УКП.

● Жорстоке поводження

– в контексті документу УКП термін є інклюзивним, охоплюючи жорстоке поводження з дітьми і дорослими.

● Зловживання владою

– зловживання становищем, функціями чи обов'язками з метою отримання вигоди від іншої особи. Може набувати різних форм включно з ситуаціями, коли особа має владу над іншою особою в контексті міжособистісних стосунків (роботодавець і працівник, вчитель і учень, тренер і спортсмен, батьки/опікуни і дитина, священнослужитель/богопосвячена особа і парафіянин) і використовує її на свою користь.

● Доступна мова

– надання інформації в різних форматах для людей з різними рівнями володіння англійською мовою, способами спілкування, мовами та когнітивними здібностями.

● Дорослий

– будь-яка особа віком від 18 років. При використанні в документі УКП термін є інклюзивним і стосується всіх дорослих, включно з вразливими дорослими.

● Жорстоке поводження з дорослими

– неналежне поводження з дорослою особою, що призводить до заподіяння та/або ймовірності заподіяння їй фізичної чи емоційної шкоди. Жорстоке поводження може набувати різних форм, а саме: фізичне чи вербальне насильство, нехтування, нанесення тілесних ушкоджень, напад, глум, згвалтування, несправедливі дії, протиправні дії, експлуатація чи інші види агресії.

Існує декілька категорій жорстокого поводження з дорослими, наприклад:

- Сексуальне насильство*
- Фізичне насильство*
- Емоційне/психологічне насильство*
- Нехтування*
- Жорстоке поводження з людьми похилого віку*
- Фінансове насильство*
- Експлуатація*

У контексті Католицької Церкви важливо також визнавати духовне насильство* як підвид жорстокого поводження.

● Звинування

– скарга (яку належить розглянути і перевірити) на жорстоке поводження з дитиною чи дорослим. Термін використовується як взаємозамінний або в поєднанні зі словом «скарга».

*Див. окремі визначення у глосарі

● Аудит

– механізм оцінки того, як церковна влада, духівництво чи церковна інституція, які підпорядковуються церковній владі, впроваджує УКП.

● Єпископ

– правлячий єпископ чи архієрей, ординарій Ординаріату та прелат Персональної Прелатури Латинської Церкви, а також єпарх Східних Церков.

● Канонічне право

– переглянутий Кодекс канонічного права, оприлюднений Його Святістю Отцем Іваном Павлом II у 1983 році, а також Кодекс Канонів Східних Церков оприлюднений у 1990 році та будь-який інший універсал чи законодавчий акт виданий уповноваженою церковною владою.

● Канонічний злочин

– злочини¹ сексуального характеру, зафіксовані у канонічному праві, вчинені священнослужителями та богопосвяченими особами, а саме:

- примушування іншої особи (з допомогою насильства, погроз чи зловживання владою) до вчинення статевого акту чи вступу в статевий зв'язок;
- вчинення статевих актів з неповнолітньою або вразливою особою²;
- виготовлення, демонстрування, зберігання або розповсюдження (включно із застосуванням електронних засобів) дитячої порнографії, а також вербування або залучення неповнолітньої чи вразливої особи до участі в порнографічних виставках.

вчинені священнослужителями або богопосвяченими особами згідно з ст. 1 §1 a) Vos Estis Lux Mundi.

● Дитина/діти

– особа/особи віком до 18 років.

● Жорстоке поводження з дітьми

Існують різні юридичні визначення жорстокого поводження з дітьми. Визначення надано ВООЗ та взято з матеріалів Австралійського Інституту Сімейних Досліджень:

<https://aifs.gov.au/resources/policy-and-practice-papers/what-child-abuse-and-neglect>

Всі форми фізичного та/або емоційного жорстокого поводження, сексуального насильства, нехтування чи недбалого ставлення, комерційної чи іншої експлуатації, що призводять до фактичної чи потенційної шкоди здоров'ю, життю, розвитку чи гідності дитини в контексті відповідальних відносин, довіри чи влади. Жорстоке поводження з дітьми та недбале ставлення до них зазвичай поділяють на п'ять підтипів:

- фізичне насильство
- емоційне/психологічне насильство
- нехтування
- сексуальне насильство
- домашнє насильство

В контексті Католицької Церкви важливо також визнавати духовне насильство* як підвид жорстокого поводження.

● Церковна влада

- правлячий єпископ чи архієрей, ординарій Ординаріату, прелат Персональної Прелатури Латинської Церкви, єпарх владичтва Східної Церкви.
- Незалежно від назви, це уповноважений орган влади, який здійснює управління релігійними інституціями згідно з їхніми статутами;
- для релігійних організацій-юридичних осіб це уповноважений орган згідно з їхніми статутами.
- або вища церковна влада будь-яких інших служителів церковного органу згідно з його правилами.

● Церковний орган/інституція

– єпархія, релігійна інституція, релігійні організації-юридичні особи (включно з їхніми установами) або об'єднання, визнані католицькими згідно з канонічним правом.

● Церковні протоколи

– офіційні процедури або система правил, які регулюють діяльність Католицької Церкви, наприклад, Vos Estis Lux Mundi.

¹ Канонічні злочини/делікти/правопорушення

² Згідно з ст. 1§2 b) «Vos Estis Lux Mundi» вразлива особа це: «будь-яка особа, яка страждає від недуги, фізичної чи розумової неповноцінності або позбавлена особистої свободи, що, нехай і не на постійній основі, але обмежує її здатність до розуміння і волевиявлення чи можливість іншим чином чинити опір правопорушенню». В рамках УКП це визначення охоплюється терміном «вразливий дорослий».

*Див. окремі визначення у глосарі

● Цивільний стандарт

– Цивільний стандарт (доказування) стосується обов'язку особи відповідальної за доказування у справі. За різних обставин існують різні стандарти доказування:

- найпоширенішим стандартом доказування в цивільному судочинстві є "баланс ймовірностей" (з урахуванням принципів викладених у справі *Briginshaw v Briginshaw*), який означає, що те, що стверджує особа ймовірніше відповідає дійсності, аніж ні (у кримінальних справах послуговуються стандартом доказування "поза розумним сумнівом").

● Духовенство

включає в себе єпископів, священників і дияконів.

● Духовенство та богопосвячені особи з інших країн

– будь-який священнослужитель або член релігійної інституції, якого наймає чи приймає з-за кордону церковна влада або церковна інституція.

● Клерики

– єпископи, священники і диякони.

● Клерикалізм

– ставлення до духовенства/богопосвячених осіб, яке характеризується надмірною шанобливістю та уявленням їхньої моральної переваги. За словами Папи Франциска, таке ставлення виникає «коли священнослужителі відчувають свою вищість, [і] коли вони віддаляються від людей». Прихильниками клерикалізму можуть бути «як самі священники, так і миряни».

● Когнітивні порушення

– стан, через який людина має проблеми з запам'ятовуванням, вивченням нового, концентрацією уваги або прийняттям рішень, що впливає на її повсякденне життя. Деякі причини довготривалих або постійних когнітивних порушень включають деменцію, інсульт або черепно-мозкові травми. Для отримання додаткової інформації див.:

<https://www.healthdirect.gov.au/cognitive-impairment>

● Скаржник

– будь-яка особа, яка подає скаргу, що може містити твердження, підозру, занепокоєння або повідомлення про порушення кодексу поведінки церковної інституції.

Скарга також може включати інформацію щодо порушень в контексті церковного органу (або бути пов'язаною з ними) надану установі.

● Конфлікт інтересів

– ситуації (уявні або фактичні), за яких виникає конфлікт між службовими обов'язками особи та її особистими інтересами, що може вплинути на виконання цих обов'язків. Такий конфлікт, як правило, пов'язаний з протилежними принципами або несумісними бажаннями чи потребами і може виникати, коли персонал виконує одночасно кілька ролей.

● Богопосвячене життя/Інститут богопосвяченого життя

– об'єднання вірян Католицької Церкви створене на основі канонічного права, члени якого сповідують євангельські заповіді чистоти, бідності та послуху через обітницю чи прийняття інших священних обов'язків (згідно з канонами 573-730 Кодексу канонічного права). Богопосвячене життя також може бути індивідуальним (поза межами релігійних інституцій);

Католицька Церква визнає форми індивідуального богопосвяченого життя, які не є членами інститутів, а саме життя пустельників і богопосвячених дівць.

● Безпека у вимірі культури

– середовище, яке є безпечним для людей усіх етнічних груп та ідентичностей різних культур, і в якому: не нападають, не кидають виклик і не заперечують їхню ідентичність, особистість та потреби. Це середовище взаємоповаги, спільних сенсів, знань, досвіду, навчання, гідного життя і співпраці та вміння слухати.

● Дикастерія

– відомство Римської курії.

● Гідність чи право на ризик

стосується надання людям права (або гідності) брати на себе виправдані ризики. Обмеження цього права може стримувати розвиток людини, впливати на її самооцінку та якість життя загалом.

● **Зниження дієздатності**

в ситуації, коли доросла людина повинна прийняти рішення і не здатна виконати будь-яку з частин цього процесу (як зазначено нижче), це означає порушення здатності приймати рішення. Прийняття рішення складається з трьох елементів:

- розуміння характеру та наслідків рішення;
- добровільне прийняття рішення; а також
- повідомлення про прийняття рішення.

● **Єпархія / дієцезія**

– дієцезія, Ординаріат або Персональна Прелатура Латинської Церкви та єпархія, архиєпархія Східної Церкви.

● **Інвалідність (особи з інвалідністю)**

– особи з фізичними, психічними та інтелектуальними розладами або вадами органів чуття, які за наявності певних бар'єрів можуть перешкоджати їхній повноцінній та ефективній участі в житті суспільства. (Стаття 2, Конвенція Організації Об'єднаних Націй про права осіб з інвалідністю).

● **Різноманіття**

– коло людей різного расового, етнічного, соціально-економічного та культурного походження з різним способом життя, досвідом та інтересами.

● **Різноманітна сексуальність**

стосується всього розмаїття статевих ознак, сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності без необхідності конкретизувати кожну з ідентичностей, моделей поведінки чи характеристик, що формують цю множинність.

● **Жорстоке поводження з людьми похилого віку**

– одноразова чи повторювана дія або невчинення належної дії, що відбувається в рамках будь-яких довірливих стосунків і завдає шкоди/страждань літнім людям.

● **Емоційне насильство (над дорослими)**

– поширена форма насильства, яка зустрічається у близьких стосунках. Емоційне насильство виникає, коли людина піддається поведінці або діям спрямованим на недопущення чи контроль її поведінки, з наміром завдати їй емоційної шкоди або викликати страх, шляхом маніпуляцій, ізоляції або залякування.

● **Емоційне насильство (над дітьми)**

– неналежні вербальні чи символічні дії батьків/опікунів щодо дитини та/або систематична нездатність впродовж тривалого часу забезпечити дитині належне виховання та емоційну доступність. Такі дії або бездіяльність можуть завдати шкоди самооцінці або соціальній компетентності дитини.

● **Експлуатація**

– навмисне жорстоке поводження, маніпулювання або зловживання владою та контролем над іншою людиною. Переважно (але не завжди) людину або ситуацію використовують для отримання особистої вигоди.

● **Домашнє насильство**

зазвичай вважається формою психологічного насильства, за якого дитина стає свідком (чує або бачить) ситуації, коли батько чи мати зазнають фізичного, сексуального або психологічного насильства або коли дитина є свідком заподіяння шкоди іншим особам або майну внаслідок агресивної поведінки члена сім'ї.

● **Фінансове насильство**

включає в себе незаконне чи неналежне використання або розпорядження грошима, майна або ресурсів іншої особи. Крадіжка, шахрайство, підробка, розтрата, примусове внесення змін до заповіту, неправомірне позбавлення мешканця здатності приймати рішення та зловживання довіреністю є формами фінансового насильства або експлуатації.

● **Формація/програма**

– програма підготовки осіб до свячення, складання обітниць та церковного життя із зобов'язанням проголошувати і жити Євангельським Посланням.

● **Хороша репутація**

Вважається, що особа з хорошою репутацією виконала всі свої зобов'язання щодо сейфгардингу і не підлягає жодним звинуваченням, дисциплінарним процесам, санкціям або відстороненню від посади.

● Грумінг (дитини)

– модель поведінки спрямована на залучення дитини, що передує сексуальному насильству. Вона включає побудови «особливі» дружби/стосунків з дитиною. Грумінг може включати дії спрямовані на запевнення батьків та інших дорослих у тому, що стосунки з дитиною є «нормальними» та позитивними.

● Грумінг (дорослого)

– насильницький акт маніпуляції іншою людиною, який ставить її в більш ізольоване, залежне, схильне до довіри та вразливе до насильницької поведінки становище.

● Опікун

– особа (особи), яка (які) має (мають) законні повноваження піклуватися про особисті та майнові інтереси іншої особи.

● Інституційне насильство

– жорстоке поводження або неналежний догляд в установі або спеціальному закладі. Можливі причини інституційного насильства включають в себе:

- «закриту» культуру в церковній інституції, де прозорість не заохочується;
- відсутність свободи вибору людей, які користуються послугами установи;
- нездатність належним чином перевіряти дані персоналу та проводити співбесіди;
- неналежне навчання;
- відсутність політик та методик з сейфгардингу;
- відсутність підтримки персоналу з боку керівництва;
- неналежна супервізія та низькі стандарти догляду.

● Мирський/мирянин

– член Католицької Церкви та церковного персоналу (окрім єпископів, священників, дияконів та богосвячених осіб).

● Керівництво

– персонал, який відповідає за важливі управлінські рішення в церковній інституції та/або очолює і координує ініціативи спрямовані на вдосконалення Церкви.

● Наставник

– досвідчений і надійний радник або особа, яка надає допомогу та поради молодшій або менш досвідченій особі впродовж певного періоду.

● Служіння

– будь-яка діяльність в межах церковної інституції або здійснювана нею діяльність затверджена офіційним призначенням і спрямована на здійснення апостольської та благодійної діяльності Католицької Церкви.

● Нехтування (щодо дорослого)

– нездатність опікуна забезпечити базові потреби особи, про яку він піклується.

● Нехтування (щодо дитини)

– нездатність опікуна забезпечити базові умови для задоволення фізичних та емоційних потреб розвитку дитини. Фізичне нехтування включає нездатність забезпечити належне харчування, житло, одяг, нагляд, гігієну або медичну допомогу.

● Правопорушник

– особа, яка визнала факт вчинення насильства або особа, відповідальність якої за вчинення насильства встановлено судом (кримінальним чи цивільним), статутною чи церковною процедурою.

● Душпастирська опіка

– відповідальність за благополуччя іншої особи або релігійної спільноти. Включає в себе надання духовних порад і підтримки, навчання, консультування, медичної допомоги та допомоги в скрутну хвилину. Будь-яка робота пов'язана з наглядом чи вихованням дітей та молоді є прикладом душпастирської опіки.

● Персонал (церковний персонал)

– священнослужитель, богосвячена або інша особа, яка працює в церковній інституції чи залучена до роботи за контрактом, субпідрядом, на добровільній чи безоплатній основі.

● Фізичне насильство

– свідомий прояв фізичної агресії, що призводить до завдання фізичного болю або травми і може включати фізичний примус та обмеження.

Фізичне насильство може бути навмисним або ненавмисним результатом фізичного покарання.

● Священники

в контексті УКП термін стосується як єпископів, так і священників

● Професійна/душпастирська супервізія

– професійна діяльність, в якій персонал займається переосмисленням і навчанням під керівництвом супервізора.

Супервізія допомагає персоналу брати відповідальність за дотримання професійних стандартів та визначених компетенцій для виконання своєї ролі, а також розуміти і впроваджувати політику і процедури церковної інституції. Священнослужителям і богопосвяченим особам професійна супервізія допомагає зберігати межі душпастирських стосунків та підвищує якість їхнього служіння.

● Програма захисної поведінки

– різновид програми запобігання насильству; структурована освітня програма адаптована до вікових категорій дітей та молоді, що надає їм навички та знання необхідні для підвищення особистої безпеки.

● Рефлексивна практика

– техніка професійного розвитку, яка передбачає ретельний аналіз власного досвіду практичного застосування знань. В концепції це безперервний процес, під час якого людина досліджує отриманий досвід аби усвідомити, що саме трапилось та якою була її роль у цьому досвіді, включаючи поведінку, мислення та пов'язані з цим емоції. Рефлексивна практика дає змогу визначити оптимальні підходи до подібних ситуацій у майбутньому з метою підвищення ефективності діяльності.

● Релігійний інститут

– церковна установа Католицької Церкви, члени якої через релігійні обітниць зобов'язуються вести життя в бідності, чистоті та послуху. Товариства апостольського життя схожі на релігійні установи тим, що їхні члени також живуть в спільноті. Вони не складають релігійних обітниць, але живуть згідно з апостольським призначенням групи. В УКП термін «релігійні установи» вживається для позначення релігійних організацій, товариств апостольського життя та світських установ.

● Богопосвячена особа

– член інституту богопосвяченого життя або товариства апостольського життя.

● Відповідач

– особа, на яку подається скарга.

● Перегляд

– внутрішнє оцінювання церковною інституцією імплементації УКП. Перегляд також може бути оцінкою, яка є частиною процесу постійного вдосконалення, що відбувається за виконання рекомендацій наданих під час аудиту.

● Профіль ризику

– оцінка за ключовими факторами ризику в сфері сейфгардингу.

● Комітет з питань сейфгардингу

– комітет створений для консультування та підтримки церковної влади з усіх питань щодо сейфгардингу, включаючи розробку та реалізацію плану впровадження захисту та координацію щорічних аудитів на місцевому рівні. Члени комітету повинні володіти відповідними професійними знаннями у сфері захисту дітей, культури та структури церковної влади, розробки політики тощо, а також мати в своєму складі жінок і чоловіків-мирян.

● Культура сейфгардингу

– впровадження принципів сейфгардингу в усі сфери діяльності церковної інституції. Поширення цієї культури надає молоді та вразливим дорослим розуміння того, що їх завжди вислухають, підтримають, допоможуть і захистять.

● Заява про зобов'язання щодо сейфгардингу

– заява, що описує зобов'язання церковної інституції щодо сейфгардингу дітей і дорослих. Вона формує культуру сейфгардингу церковної інституції.

● Координатор з питань сейфгардингу

– особа, яка відстоює принципи сейфгардингу та координує втілення УКП та протоколи сейфгардингу місцевої церкви в церковній інституції.

● План імплементації заходів з сейфгардингу

– задокументований план, який формулює дії, що мають бути здійснені в церковній інституції для імплементації принципів сейфгардингу. Він включає дії, стратегії, обов'язки, делегування та підзвітність, а також відстежує розгляд і прогрес. Нагляд за виконанням плану здійснює комітет з питань сейфгардингу.

● Політики та процедури з сейфгардингу

– будь-які політики та методи церковної інституції, що стосуються аспектів захисту дітей та дорослих, включаючи (але, не обмежуючись ними):

- підбір персоналу;
- управління ризиками;
- розгляд скарг; а також
- належне застосування онлайн-заявок.

● Семінарист

– студент богословського навчального закладу, який готується до священства.

● Семінарія

– центр формації та навчання студентів, які готуються до священства.

● Сексуальне насильство (над дорослим)

Сексуальне насильство - одна з форм сексуального нападу. Сексуальне насильство включає зґвалтування, непристойні дії, домагання і торкання сексуального характеру. Вчинення дій сексуального характеру з повнолітньою особою, яка є недієздатною через її психічний або фізичний стан (наприклад, деменцію), що обмежує її здатність надати поінформовану згоду, визначаються як сексуальний напад/насильство. Сексуальний напад/насильство включає в себе випадки, коли особа, застосовуючи силу, погрози або зловживаючи владою, вчиняє канонічний злочин або примушує іншу особу здійснювати дії сексуального характеру чи вступати в статевий зв'язок. Сексуальне насильство є злочином.

● Сексуальне насильство (над дитиною)

Сексуальне насильство - це одна з форм сексуального нападу. Сексуальне насильство включає зґвалтування, непристойні дії, домагання і торкання сексуального характеру. Вчинення дій сексуального характеру з повнолітньою особою, яка є недієздатною через її психічний або фізичний стан (наприклад, деменцію), що обмежує її здатність надати поінформовану згоду, визначаються як сексуальний напад/насильство. Сексуальний напад/насильство включає в себе випадки, коли особа, застосовуючи силу, погрози або зловживаючи владою, вчиняє злочин згідно канонічного права або примушує іншу особу здійснювати дії сексуального характеру чи вступати в статевий зв'язок. Сексуальне насильство є злочином.

● Духовне насильство

– жорстоке поводження з людиною, при якому для завдання шкоди правопорушник використовує її релігійні переконання та віру. Духовне насильство може виникати як вторинний досвід насильства, коли насильство вчиняється особою, яка користується авторитетом та довірою в Церкві і може негативно вплинути на духовність іншої людини.

● Обґрунтована скарга

згідно з цивільним стандартом доказування така заява про вчинення насильства розглядається слідчим в контексті наявності доказів того, що заявлена поведінка ймовірніше відповідає дійсності, аніж ні.

● Треті особи

– будь-які окремі, об'єднані чи юридичні церковні організації, що не входять до складу церковного органу, які укладають з ним договори про надання послуг та користування об'єктами.

● Перехідний ризик

– короткостроковий ризик, з яким людина може стикатись на різних етапах свого життя: наприклад, коли особа стає вразливою через:

- горе
- важку втрату
- розрив стосунків
- втрату житла
- безробіття
- фінансові труднощі

● Підтримка, що враховує пережиту травму та орієнтована на постраждалих

– система, що ґрунтується на сильних сторонах та керується п'ятьма ключовими принципами:

- безпека,
- довіра,
- вибір,
- співпраця та
- розширення можливостей.

Послуги, що враховують особливості травми не завдають шкоди: вони не ретравмують постраждалих і не звинувачують їх у намаганні контролювати власні травматичні реакції - вони несуть в собі послання оптимізму та надію на одужання. В контексті таких послуг постраждалі розглядаються як унікальні особистості, які докладають всіх зусиль аби якнайкраще керувати реакціями на власний травматичний досвід.

● Вразливий дорослий

– будь-яка особа віком старше 18 років, яка має вищий ризик зазнати насильства, наприклад, особи:

- похилого віку,
- з інвалідністю,
- які страждають на психічні захворювання,
- з обмеженою дієздатністю,
- які мають когнітивні порушення,
- які вже ставали жертвою насильства,
- які переживають тимчасові ризики,
- які страждають від дисбалансу влади при отриманні послуг,
- які відносять себе до представників "перших націй" та/або корінних народів,
- які походять з культурно та мовно різноманітного середовища,
- для яких характерним є різноманіття сексуальності,
- які мають будь-які інші порушення або проблеми, що роблять їх більш вразливими.

● Нульова толерантність

– зобов'язання запобігати, повідомляти та протидіяти всім формам насильства, неправомірної поведінки та нехтування в церковному середовищі. Ця позиція глибоко вкорінена у вченні Католицької Церкви, яка поважає гідність і цінність кожної людини, адже всі ми "створені на образ і подобу Божу".

Позиція «нульової толерантності» передбачає проактивні дії з сейфгардингу, а також швидке і прозоре реагування

на звинувачення, перманентне усунення від служіння всіх засуджених за сексуальне насильство, та душпастирський підхід до опіки над постраждалими, керуючись милосердям, справедливістю та прагненням до пошуку істини для забезпечення безпеки і святості усіх членів церковної спільноти.

**TUTELA
MINORUM**

**ПАПСЬКА КОМІСІЯ
У СПРАВАХ ЗАХИСТУ
НЕПОВНОЛІТНІХ**

Largo Giovanni Paolo II
00120 Держава-Місто Ватикан

